

עת"א 43057/07/17 - נסים ברנס נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
עת"א 43057-07-17 ברנס(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר- 18 ספטמבר 2017
מחלקת האסיר - זימונים ואח'
לפני כבוד השופט ארז יקואל
העותר נסים ברנס (אסיר)

נגד המשיבים
1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים
2. מדינת ישראל

נוכחים:

העותר הובא באמצעות שב"ס

ב"כ המשיבים עו"ד רוני בן אריה דאודי

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

עניינה של העתירה - טענת העותר כי החלטת המשיב שלא לשלבו בסבב חופשות, איננה סבירה.

העותר טוען כי יש לשלבו בסבב חופשות באופן מידי וזאת מחמת פגיעה רשלנית בזכויותיו מטעם המשיב מאז חודש ספטמבר שנת 2015 ועד כה.

המדובר באסיר פלילי, המרצה עונש מאסר בן 9 שנים ו- 6 חודשים בגין עבירות מרמה, זיוף, התחזות, גניבה והפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו. זהו לו מאסרו העשירי של העותר והוא מסווג תחת קטגוריה ב1.

המשיב מתנגד לשילוב העותר בסבב חופשות משני טעמים. הראשון, חמ"ן שלילי בדבר התבטאות מאיימת, מסוכנות ומעורבות שלילית. השני, עמדת גורמי הטיפול. לפי גורמי הטיפול, התייחסותו של המשיב לעבירה מינימליסטית ושטחית, התנהלותו הבעייתית מלווה אותו גם במאסרו הנוכחי והרושם הוא כי הוא עסוק במאבק על זכויותיו ופחות בפניות להשתלב בהליך טיפולי לשם בדיקת הדפוסים שהביאו אותו למאסרים חוזרים. המשיב מדגיש כי חלק מהתנאים לשילוב

אסיר בסבב חופשות הם התנהגות חיובית בין כתלי בית המאסר והשתתפות האסיר בתכנית טיפולית ממנה נתרם. לשיטת המשיב, העותר אינו עומד בתנאים אלו.

עוד מוסיפים הצדדים ומבהירים כי זה לא מכבר העותר שולב בקבוצה טיפולית ייעודית לעברייני מרמה שהחלה ביום 06.09.2017.

העותר מלין, בין היתר, על כך שבדיון שנערך בעניינו בעתירה קודמת, המשיב התחייב לשלבו בקבוצה טיפולית בחודש יולי שנה זו, וכך לא נעשה. העותר טוען כי התנהלות זו של המשיב חוזרת על עצמה, כשבכל עת מובטחת לו השתלבות בהליך טיפולי, הוא עצמו נכון לכך, אך דבר אינו מגיע לכדי מימוש.

לאחר עיון בטענות הצדדים, במידעים ובעמדת גורמי הטיפול - שוכנעתי כי אין מלפניי החלטה מנהלית קונקרטיית מטעם המשיב, כי התנהלות המשיב כלפי העותר נחזית כסבירה לעת זו, דחיתי את העתירה.

כפי הפניית המשיב, על העותר להצביע על התנהגות חיובית בתוך בית הסוהר. הוצגו מידעים רבים, מהם בחרתי לציין שניים (898 ו- 209) שרק לאורם עולה מעורבות שלילית של העותר בבית הסוהר. בנוסף, על העותר להצביע על השתלבות בהליך טיפולי והיתרמות ממנו. מעמדת גורמי הטיפול עולה, כפי שצינתי, כי העותר אינו מצוי בשלב טיפולי המאפשר התייחסות אליו כאל מי שהשתתף בהליך טיפולי ונתרם ממנו. גורמי הטיפול מבהירים, בהתייחסותם מיום 24.07.17, את הרקע הטיפולי בעניינו של העותר, כשבכל עת לא עלתה מטעמם התרשמות מפניות טיפוליות, או שלא נמצאה התאמה בבחינת התנהגותו.

בנסיבות בהן לא מיצה העותר את ההליך המנהלי, ראוי היה למחוק את העתירה מטעם זה בלבד.

גם לגופה של עתירה, העותר מצוי בתחילת ההליך הטיפולי. יציאה לחופשה קשורה בהערכת מסוכנותו של העותר. כל עוד לא ניתן לומר שזו פחתה לאור הליך טיפולי מוצלח, התנהלות המשיב נשענת על עמדתם המקצועית של גורמי הטיפול והיא סבירה בעיניי.

טענות העותר ביחס לחודשיים שחלפו מאז כוונת המשיב לשלבו בהליך טיפולי ועד כה, אינן מוציאות את התנהלות המשיב אל מחוץ למתחם הסבירות. המדובר בפרק זמן קצר, ובהחלטה שניתנה בעתירה 45831-01-17, לא נקבע כי העותר ישולב בהליך טיפולי, אלא כי תיבחן התאמתו לכך. אציין כי באחת ההודעות שהגיש העותר, ביקש קביעת דיון דחוף, שכן נמסר לו שהקבוצה הטיפולית בה כבר השתלב תיפתח בחודש נובמבר שנה זו. הסתבר אחרת ולכן גם הדחק אליו הפנה העותר איננו קיים.

לאור כל אלו - העתירה נדחית.

שמורה זכותו של העותר לשוב ולפנות למשיב בבקשה נוספת עם העמקת הטיפול.

עמוד 2

ניתנה והודעה היום כ"ז אלול תשע"ז, 18/09/2017 במעמד הנוכחים.

ארז יקואל, שופט